

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21P/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713205390
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5713205390.19

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci starostlivosti o maloletého S. Z., J.. XX. XX. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, dieťa rodičov: matky (navrhovateľky) S.. M. L.E., J.. XX. XX. XXXX, G. G. Č.. XX, právne zastúpená AK JUDr. Andrea Vladárová, s.r.o. so sídlom v Žiline, Dolný Val 11 a otca (odporcu) S.. S. Z., J.. XX. XX. XXXX, G. G. Č.. XX, právne zastúpený JUDr. Danielom Malíkom, advokátom so sídlom v Martine, ul. Rázusova 4213/3, v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na obdobie do rozvodu manželstva takto

rozhodol:

I. Otec je povinný platiť matke výživné na maloletého S. Z. vo výške 300 € mesačne a to vždy do 20-tého dňa v mesiaci a to za obdobie od 05. 04. 2013 do 20. 07. 2016.

II. Dlh na výživnom za obdobie od 05. 04. 2013 do 20. 07. 2016 vo výške 11 850 € je otec povinný zaplatiť matke v mesačných splátkach vo výške 250 € splatných vždy do 20-tého dňa mesiaca. V prípade omeškania s platením niektorej zo splátok sa stáva zročným celý dlh.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka ako navrhovateľka podala dňa 05. 04. 2013 návrh na začatie konania, ktorým žiadala, aby súd zveril maloletého S. Z. do jej osobnej starostlivosti a aby otca zaviazal platiť výživné na syna sumou 1 000 € mesačne s účinnosťou od podania návrhu. Matka návrh odôvodnila tým, že otec maloletého S. Z., ktorý bol v čase podania návrhu jej manželom, nezvláda výchovu maloletého syna, je k nemu agresívny a požíva alkoholické nápoje. Fyzicky syna napáda a psychicky ho týra. Z domu, kde bývali, vyhadzuje ju aj jej syna. Uviedla, že syn Matej má záujem žiť s matkou pod podmienkou, že sa vráti na Slovensko. Matka v čase podania návrhu pracovala v Nemecku.

2. Otec sa k návrhu na úpravu rodičovských práv a povinností vyjadril svojím podaním zo dňa 20. 05. 2013, v ktorom uviedol, že dňa 23. 04. 2013 podal návrh na rozvod manželstva.

3. Kolízny opatrovník podal vo veci 5 správ zo sociálneho prieskumu. Tieto správy boli nejasné a neúplné, najmä čo sa týka rozsahu starostlivosti o maloletého. Zo správ nebolo jasné najmä to, kto sa v spornom období o maloletého S. v skutočnosti staral. Z tohto dôvodu súd vykonal dňa 07. 09. 2016 výsluch maloletého S. Z., ktorý má 16 rokov. Maloletý vypovedal, že jeho rodičia sa už rozviedli a že bol zverený do osobnej starostlivosti matky. Otázka zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky nebola medzi účastníkmi sporná. Maloletý S. vypovedal, že v apríli a v máji 2013 chodil na strednú školu do Žiliny do 2. ročníka 8-ročného gymnázia. Do školy v Žiline chodil väčšinou autobusom a vlakom z Blatnice, kde v tom čase s otcom býval. Otec v tom čase pracoval v Žiline, ale do školy ho zaviezol iba občas, pretože mali vážne nehody. Matka v tom čase pracovala v Nemecku a z dôvodu starostlivosti o neho

prišla na Slovensko. V období od apríla do júna 2013 bola približne dva mesiace na Slovensku a starala sa o neho. Cez prázdniny v mesiaci júl a august 2013 bol maloletý s matkou dva týždne na dovolenke na Kanárskych ostrovoch a 3 týždne býval u matky v Nemecku, pretože sa tam liečil. Maloletý od 01. 09. 2013 nastúpil na strednú školu v Turčianskych Tepliciach, ktorú navštevuje aj v súčasnosti. Vzhľadom na konflikty medzi otcom a synom bola matka od septembra 2013 (aj keď bola stále zamestnaná v Nemecku) každý druhý týždeň na Slovensku a o maloletého sa starala. Ďalšie dva týždne, keď matka odcestovala do Nemecka, sa starala o maloletého jeho stará mama z matkinej strany, ktorá zo Žiliny pricestovala do Blatnice a bývala spolu s maloletým. Maloletý vypovedal, že matka začiatkom novembra 2013 definitívne skončila prácu v Nemecku a odvtedy žije na Slovensku a stará sa o neho.

4. V čase vyhlásenia tohto rozsudku bolo už manželstvo rodičov maloletého právoplatne rozvedené a maloletý Matej bol na obdobie po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Martine č.k. 21P/163/2013 - 564 zo dňa 15. 07. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoP/7/2016 - 650 zo dňa 08. 06. 2016. Rozsudok o rozvode manželstva a o úprave práv a povinností k maloletému S. Z. nadobudol právoplatnosť dňa 20. 07. 2016. Súd v rámci rozhodovania o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu na obdobie do rozvodu manželstva o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky už nerozhodoval, pretože rozhodujúce obdobie už uplynulo a v tejto veci bolo už právoplatne rozhodnuté na obdobie po rozvode manželstva. Táto otázka medzi účastníkmi nebola ani sporná. Spornou medzi účastníkmi bola otázka výživného, ktoré má otec na syna S. za obdobie od podania návrhu, teda od 05. 04. 2013 do právoplatnosti rozvodu manželstva (do 20. 07. 2016) platiť. Za tým účelom súd skúmal schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca. Súd skúmal aj životnú úroveň oboch rodičov maloletého, pretože dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Dokazovaním zisťoval aj odôvodnené potreby maloletého S..

X. Otec maloletého v spornom období a to od 05. 04. 2013 do 30. 09. 2013 pracoval ako vedúci odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií na Obvodnom úrade v Žiline. Z potvrdenia tohto úradu zo dňa 30. 09. 2013 vyplýva, že štátnozamestnanecký pomer voči otcovi skončil z organizačných dôvodov a to 30. 09. 2013. Táto skutočnosť bola preukázaná aj dohodou o skončení štátnozamestnaneckého pomeru (čl. 74 spisu). Ako vyplýva z potvrdenia o príjmoch fyzickej osoby otca za rok 2013, jeho čistý mesačný príjem u tohto zamestnávateľa za obdobie od januára do septembra 2013 bol 804 € v čistom. Podľa potvrdenia Obvodného úradu v Žiline zo dňa 30. 09. 2013 otcovi odchodné podľa § 54 Zákona o štátnej službe poskytnuté nebolo. V období od 11. 11. 2013 do 11. 05. 2014 bol otec zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine. Podľa potvrdenia sociálnej poisťovne zo dňa 09. 12. 2013 vznikol otcovi nárok na podporu v nezamestnanosti v období od 11. 11. 2013 do 11. 05. 2014. Otcovi bola poskytnutá dávka v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu, teda vo výške 439€ mesačne. V období, keď bol otec vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, teda od 12. 05. 2014 do 30. 9. 2015 nedostával žiadny príspevok, ani dávku v hmotnej núdzi. Otec preukázal, že vynakladal pomerne značné úsilie na získanie nového zamestnania. Nové zamestnanie sa mu podarilo získať až 01. 10. 2015 a jeho príjem v novom zamestnaní je približne 550 € v čistom.

V súvislosti s ukončením štátnozamestnaneckého vzťahu otca, keď vykonával funkciu vedúceho odboru cestnej dopravy, bol mu ponúknutý nový služobný vzťah. Túto ponuku otec neprijal, pretože očakával, že získa výhodnejšie zamestnanie. Otec je od roku 2003 jediným spoločníkom spoločnosti JUTICOM s.r.o. so sídlom v Martine a v období od 02. 03. 2010 do 14.07.2012 bol aj konateľom tejto spoločnosti. V súvislosti so vznikom štátnozamestnaneckého vzťahu sa funkcie konateľa tejto spoločnosti otec vzdal. Naďalej však ostal spoločníkom. Podľa daňového priznania za rok 2012 súčet výnosov tejto spoločnosti predstavoval sumu 54 946 € a súčet nákladov 40 263 €. Základ dane bol vykázaný vo výške 14 683 €. Podľa daňového priznania za rok 2014 výnosy predstavovali 37 334 €, náklady 34 288 €, základ dane bol vykázaný vo výške 3 046 €. Podľa daňového priznania za rok 2013 výnosy tejto spoločnosti boli vykázané vo výške 24 527 € a náklady vo výške 24 321 €. Základ dane bol vo výške 206 €. Podľa daňového priznania spoločnosti JUTICOM s.r.o. za rok 2015 výnosy z hospodárskej činnosti predstavovali 16 066 € a náklady 23 751 €. Spoločnosť hospodárila so stratou 7 685 €.

V súvislosti s podnikaním spoločnosti JUTICOM s.r.o. súd na základe návrhu matky vypočul aj S. Z. staršieho, ktorý vypovedal, že podnikanie spoločnosti v roku 2013 ešte ako tak išlo, ale v roku 2014 a 2015 bola spoločnosť v mínuse. Podnikanie tejto spoločnosti je na 99 % zamerané na vykonávanie drobnej údržby a to pre Stredoslovenskú energetiku v Žiline. Zákazky v tejto spoločnosti sa pridelujú

na základe elektronických výberových konaní a posledné obdobie bola táto spoločnosť vo výberových konaniach neúspešná. Svedok vypovedal, že základ dane vykázanej v roku 2013 vo výške 3 165 € použil na nákup materiálu a čiastočne aj na výplatu za svoju činnosť konateľa spoločnosti. Jeho syn S. Z. mladší nemal v tejto spoločnosti za uvedené obdobie žiadny príjem. Otec ďalej vypovedal, že v spornom období mu syn S. Z. mladší nepomáhal, pretože zo začiatku pracoval ako vedúci odboru dopravy na Obvodnom úrade v Žiline a neskôr, keď sa rozvádzať, nevedel sa na prácu sústrediť. Z toho dôvodu musel celú činnosť spoločnosti v rokoch 2013 - 2015 vykonávať len on ako konateľ. S. Z. starší vypovedal, že za výkon funkcie riaditeľa si mesačne v roku 2014 vyplácal 100 € a v roku 2015 50 € mesačne. Ďalej vypovedal, že spoločnosť JUTICOM s.r.o. nemieni zrušiť, pretože aj so synom sa tak dohodli a očakávajú, že podnikanie spoločnosti sa rozbehne. Otec maloletého S. bol v období od 24. 11. 2004 do 17. 10. 2013 aj spoločníkom ďalšej spoločnosti a to Detské sanatórium s.r.o. so sídlom v Martine. Spoločníčkou tejto spoločnosti bola aj otcova matka, ako aj matka maloletého S. Z.. Svoj obchodný podiel v tejto spoločnosti otec bezplatne previedol na svoju matku v októbri 2013.

V bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov maloletého S. boli aj dve nehnuteľnosti a to jedna nehnuteľnosť na ulici S. I. S. M. Z. I. G.. Tieto dve nehnuteľnosti rodičia maloletého predali rodičom S. Z. a to za celkovú sumu 100 000 €. Celú kúpnu cenu rodičia odovzdali matke maloletého S.. M. L.. Túto skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi aj S. Z. starší a skutočnosť, že jeho syn S. Z.F. nedostal nič odôvodnil tým, že sa jednalo o majetkové vyporiadanie medzi rodičmi maloletého. Vo vlastníctve otca maloletého ostal aj naďalej rodinný dom v Blatnici č. 34, ktorý je jeho výlučným vlastníctvom. V tomto dome v súčasnosti býva matka maloletého so synom. Otec trval na tom, aby sa po rozvoze manželstva z tohto domu vysťahovali a preto si hľadajú nové bývanie.

6. Matka maloletého S.. M. L. od roku 2004 žila a pracovala ako lekárka v Nemecku a určitú dobu s ňou žil aj maloletý syn Matej a to do konca roku 2009. Z dôvodu starostlivosti o maloletého matka pracovný pomer v Nemecku skončila k 31. 10. 2013 a jej priemerný čistý príjem za posledných 10 mesiacov roku 2013 bol 6 686 €. Matka svoje zamestnanie v Nemecku v roku 2013 riadnym spôsobom nevykonávala a väčšinu času trávila z dôvodu starostlivosti o maloletého na Slovensku. Počas letných prázdnin v mesiaci júl a august 2013 bol syn u nej v Nemecku a starala sa o neho nepretržite. Starostlivosť o maloletého v mesiaci september a október 2013 čiastočne zabezpečovala aj stará matka maloletého z matkinej strany, ktorá striedavo v rodinnom dome G. Č.. XX bývala spolu s maloletým S. a starala sa o neho. Od 01. 11. 2013 je matka na Slovensku a o maloletého sa stará. Po návrate na Slovensko nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a nepoberala žiadne dávky, ani príspevky v hmotnej núdzi. V októbri 2011 jej bola vydaná licencia Slovenskou lekárskou komorou v špecializovanom odbore chirurgia - ortopédia. Matka maloletého je jedinou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti MEDI A-Z s.r.o. Dňa 03. 12. 2013 bolo matke vydané povolenie prevádzkovať ambulanciu špecializovanej ambulantnej starostlivosti - ortopédia s miestom prevádzkovania ulica 9. mája č. 15 v Turčianskych Tepliciach. Za tým účelom si prenajala priestory od Žilinského samosprávneho kraja a mesačne platí za miesto 77,93 €. Spoločnosť matky MEDI A-Z s.r.o. za rok 2014 vykázala stratu 8 894 €. V roku 2013 nevykázala táto spoločnosť žiadnu činnosť. Matka ako konateľka nepoberala žiadnu odmenu. Matka maloletého je zároveň aj spoločníčkou spoločnosti Detské sanatórium s.r.o. a to od 24. 11. 2004. Ďalším spoločníkom tejto spoločnosti je matka otca maloletého S., S. Z. a až do odpredaja obchodného podielu bol spoločníkom tejto spoločnosti aj otec maloletého.

7. Maloletý S. Z. v období od apríla do mája 2013 chodil na strednú školu do Žiliny do druhého ročníka 8-ročného gymnázia. Do školy cestoval autobusom a potom vlakom z G., kde v tom čase s otcom býval. Cez letné prázdniny maloletý žil u matky v Nemecku. Od septembra 2013 sa stal študentom 8-ročného Gymnázia Mikuláša Galandu v Turčianskych Tepliciach. V súčasnosti maloletý cestuje do školy z G. O. Y. Y. a stravuje sa v školskej jedálni, avšak nepravidelne. Cestovné autobusom do školy z G. O. Y. Y. predstavuje približne 100 € mesačne. Rodinné prídavky na maloletého S. Z. v spornom období vo výške 23,10 € poberal jeho otec. S. chodí súkromne na doučovanie matematiky do S., zúčastňuje sa aj podujatí organizovaných školou. Vo voľnom čase sa Matej venuje už viacej rokov hokeju a v súčasnosti hrá za Prievidzu. V súvislosti so starostlivosťou o maloletého S. vznikajú aj zvýšené náklady na jeho liečenie, pretože je alergikom. V súčasnosti matka so synom býva v rodinnom dome v G. Č.. XX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve otca. Vzhľadom na napäté vzťahy medzi rodičmi, ako i medzi maloletým a otcom, otec v poslednom období a to minimálne od septembra 2014 striedavo žije u svojich rodičov v Martine, alebo u svojej priateľky v Kysuckom Novom Meste. Svojej priateľke prispieva formou nákupov,

ako aj iným spôsobom. Za služby spojené s užívaním rodinného domu v G. Č.. XX otec platí všetky náklady za elektrinu, plyn, satelit, internet, vodu, smeti.

8. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1) Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 2) Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 3) Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 4) Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 5) Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 6) Zákona o rodine ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 1) Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 1) Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

9. Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 20P/163/2013 - 564 zo dňa 15. 07. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoP/7/2016 - 650 zo dňa 08. 06. 2016 rozhodol tak, že manželstvo rodičov maloletého S. rozviedol a na obdobie po rozvode manželstva S. zveril do osobnej starostlivosti matky. Otca zaviazal platiť na maloletého S. výživné vo výške 300 € mesačne. V čase vyhlásenia tohto rozsudku okresného súdu o výživnom, teda dňa 15. 07. 2015, bol otec vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine v evidencii uchádzačov o zamestnanie a od štátu nedostával žiadny príspevok, ani dávky v hmotnej núdzi. Maloletý S. bol žiakom strednej školy a matka mala ešte uzatvorený pracovný pomer v Nemecku a jej čistý mesačný príjem bol vyše 6 500 €. Rozsudok Okresného súdu v Martine o výživnom bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, ktorý bol vyhlásený dňa 08. 07. 2016. V tom čase otec získal nové zamestnanie a jeho čistý mesačný príjem bol približne 550 € mesačne.

10. Podľa § 217 Civilného sporového poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Z uvedeného vyplýva, že skutkový stav, na základe ktorého súd rozhoduje, musí existovať a byť ustálený v rámci procesného postupu v čase vyhlásenia rozsudku. Nebol preukázaný žiadny dôvod, na základe ktorého by súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči synovi v inej výške za obdobie od 05. 04. 2013 do 20. 07. 2016 (do rozvodu manželstva), ako určili súdy vo veci vedenej na Okresnom súde v Martine sp. zn. 20P/163/2013 a to s účinnosťou od 21. 07. 2016. Pri rozhodovaní o výške výživného súdy vychádzali z toho istého skutkového stavu, aký bol preukázaný v tomto spore. Vyhodnotil možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, najmä jeho potencialitu dosahovať určitý príjem. Možnosti otca dosahovať príjem sú dané najmä jeho vysokoškolským vzdelaním a dobrými jazykovými schopnosťami. Ďalej jeho možnosti sú určované aj tým, že je jediným spoločníkom spoločnosti JUTICOM s.r.o., ktorá

vykonáva stavebnú činnosť a v minulosti dosahoval pomerne slušný príjem. Možnosti otca boli dané aj tým, že bol spoločníkom ďalšej obchodnej spoločnosti a to Detské sanatórium s.r.o. Svojho podielu v tejto spoločnosti sa počas tohto sporu dobrovoľne vzdal a svoj podiel previedol bezplatne na svoju matku. Ako vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoP/7/2016, takéto konanie otca sa javilo ako špekulatívne. Z tohto dôvodu krajský súd prisvedčil tvrdeniam odporkyne, že sa navrhovateľ od vzniku sporu snažil znižovať svoje príjmy, prípadne znižovať rozsah svojho majetku. Podľa odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu si otec mal byť vedomý, že v čase bezplatného prevodu svojho obchodného podielu na spoločnosti Detské sanatórium s.r.o., má vyživovaciu povinnosť voči synovi S. no aj napriek tomu tento prevod uskutočnil.

11. Vzhľadom na preukázaný rovnaký skutkový stav súd rozhodol tak, že otec S. Z. je povinný platiť matke S.. M. L. výživné na maloletého S. Z.Č. vo výške 300 € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci a to za obdobie od 05. 04. 2013 (od podania návrhu) do 20. 07. 2016, teda do právoplatného rozvodu manželstva. Pretože obdobia, za ktoré súd výživné určoval už uplynulo, súd zaviazal otca, aby dlh na výživnom za obdobie od 05. 04. 2013 do 20. 07. 2016 vo výške 11 850 € (38 mesiacov x 300 € a pomerná časť výživného za mesiac apríl 2013 vo výške 250 €, pomerná časť výživného za mesiac júl 2016 vo výške 200, t.j. 11 400 € + 250 € + 200 € = 1 850 €) zaplatil v mesačných splátkach vo výške 250 € splatných vždy do 20. dňa mesiaca. V prípade omeškania s platením niektorej zo splátok sa stáva zročným celý dlh. Súd v súlade s ustanovením § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku umožnil otcovi, aby dlh na výživnom zaplatil v mesačných splátkach vo výške 250 € vzhľadom na jeho maximálny mesačný čistý príjem 550 €. Ak by súd uložil otcovi zaplatiť celý dlh vo výške 11 850 € naraz, nútilo by to otca, aby unáhle odpredal časť svojho majetku, čo by v konečnom dôsledku mohlo byť na škodu maloletého a jeho schopnosť platiť určené výživné by sa znížila. Do úvahy by pripadal predaj rodinného domu v G., v ktorom otec býva, alebo predaj jeho obchodného podielu v spoločnosti JUTICOM s.r.o. Unáhlený predaj týchto majetkových hodnôt, alebo predaj tohto majetku prostredníctvom exekúcie, by mal za následok zníženie jeho schopnosti a možnosti platiť určené výživné.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Zákona č. 161/2015 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.